



CRÍTICA D'ÒPERA

Sensacionals casaments

Le nozze di Figaro

Autors: Wolfgang A. Mozart, música; text de L. Da Ponte basat en l'obra de Beaumarchais

Intèrprets: Konstantin Wolff (Figaro); Sophie Karthäuser (Susanna); Pietro Spagnoli (Conte d'Almaviva); Rosemary Joshua (Contessa); Anett Fritsch (Cherubino); Marcos Fink (Dr. Bartolo / Antonio); Isabelle Poulenard (Marcellina); Thomas Walter (Basilio/Do Curzio); Lore Binon (Barbarina); Natàlia Casasús i Magda Pujol. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Freiburger Barockorchester
Direcció: René Jacobs

Lloc i data: Palau 100. Palau de la Música (3/XII/2013)

ROGER ALIER

L'any passat l'eminent director René Jacobs ens va presentar una *Flauta màgica* dins del cicle d'òperes mozartianes que està oferint, que deixava una mica perplex per les llibertats que havia pres sobretot amb un ús exageradíssim de la percussió. Aquest any, tanmateix, René Jacobs ha seguit un altre camí, donant via lliure a ornamentacions vocals i instrumentals que se separen força de la tradició interpretativa que s'ha anat creant des del retorn de Mozart als teatres (ben entrat el segle XX).

Ho fa amb un indubtable bon gust i una llibertat recreativa que ell mateix justifica en el programa, i és cert, argumentant que seria ociós pretendre una reproducció exacta del món mozartian en el qual aquesta pruija de l'exactitud no va existir mai, ni tan sols en la qüestió dels tempi sobre la qual tants directors han pretès dir l'última paraula sobre Mozart.

René Jacobs utilitza un piano-forte encara força *clavecínic*, però li atorga aportacions de solis-

ta amb elements de la música de tecla mozartiana, i ocasionalment amb retrobaments de temes escoltats abans. El magnífic pianista (no esmentat en el programa) va contribuir a fer variats i amens els recitatius de l'obra i va funcionar com a enllaç entre els personatges i les seves escenes.

La Freiburger Barockorchester va ser una veritable delícia sota l'atenta batuta de René Jacobs, que es va permetre alguna broma. El menys brillant de la funció (que va ser semirepresentada a l'ampli escenari del Palau) va ser l'equip vocal, en el qual es van distingir la Susanna de Sophie Karthäuser, el Cherubino d'Anett Fritsch i la Marcellina d'Isabelle Poulenard, la qual qui va cantar la seva ària *Il capro i la capretta* (que normalment es talla), com també la de Basilio. Molt ben servida per Thomas Walker.

Pietro Spagnoli va complir com a Conte d'Almaviva i Rosemary Joshua va lluir una veu preciosa com a Contessa, però com a intèrpret va tenir un nivell només mitjà. Per la seva banda, Konstantin Wolff va tenir una presència d'una eficàcia relativa com a Figaro. Si algú dubtava de la germanitat de Mozart, la durada de l'espectacle (gairebé quatre hores) la va deixar molt clarament establerta. ●